

Poznańska Akademia Medyczna Nauk Stosowanych im. Księcia Mieszka I
Wydział Nauk Medycznych –
Kierunek ratownictwo medyczne studia I stopnia
Szczegółowy program studiów – edycja 2019

Informacje ogólne					
Nazwa przedmiotu: Komunikacja interpersonalna					
1. Kod przedmiotu: RM I / 50		2. Liczba punktów ECTS: 2			
3. Kierunek:	RATOWNICTWO MEDYCZNE	7. Liczba godzin:	ogółem	wykłady	ćwiczenia /inne akt.
4. Specjalność:		8. Studia stacjonarne:	40	10	30
5. Rok studiów	I	9. Studia niestacjonarne:	40	10	30
6. Semestr:	I	10. Poziom studiów:	studia I stopnia		
Koordynator przedmiotu i osoby prowadzące (imię nazwisko, tytuł/stopień naukowy; mail kontaktowy):					
11. Forma zaliczenia:	Zaliczenie	12. Język wykładowy:	Polski		
Informacje szczegółowe					
1. Cele przedmiotu/ cele uczenia się:					
C1.	Nabycie umiejętności pracy głosem w komunikacji z pacjentem.				
C2.	Zdobycie wiedzy i umiejętności w zakresie skutecznej komunikacji (werbalnej i niewerbalnej) w procesie terapeutycznym.				
C3.	Wykorzystywanie różnych stylów komunikowania oraz technik komunikacji interpersonalnej z pacjentem.				
C4.	Rozpoznawanie i przeciwdziałanie barierom komunikacyjnym.				
C5.	Przygotowanie do stosowania partnerskiego stylu komunikowania się z zespołem interpersonalnym i pacjentem.				
C6.	Kształtowanie umiejętności komunikacyjnych i postawy studenta w stosunku do osób z zaburzoną komunikacją w życiu codziennym i warunkach szpitalnych.				
C7.	Przygotowanie do komunikowania się z pacjentem dysfunkcyjnym.				
C8.	Ukształtowanie odpowiedzialności za realizację opieki z empatią i szacunkiem, zgodnie z aktualną wiedzą medyczną, doświadczeniem, preferencjami i systemem wartości pacjenta.				
C9.	Przygotowanie do komunikowania się w pracy ratownika medycznego z uwzględnieniem aspektów etyczno - prawnych.				

2. Wymagania wstępne: Brak	
2.Efekty ogólne zajęć:	
1. W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
Symbol efektu	Efekt ogólny
EO_W1.	medyczne czynności ratunkowe i świadczenia zdrowotne inne niż medyczne czynności ratunkowe podejmowane przez ratownika medycznego
EO_W2.	problematykę z zakresu dyscyplin naukowych – nauki medyczne i nauki o zdrowiu –w stopniu podstawowym
EO_W3.	systemy ratownictwa medycznego w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach
EO_W4.	regulacje prawne, zasady etyczne i deontologię, odnoszące się do wykonywania zawodu ratownika medycznego
2. W zakresie umiejętności absolwent potrafi	
Symbol efektu	Efekt ogólny
EO_U1	rozpoznawać stany nagłego zagrożenia zdrowotnego;
EO_U2	przewodzić medyczne czynności ratunkowe i udzielać świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe podejmowane przez ratownika medycznego
EO_U3	podejmować działania w zakresie promocji zdrowia i profilaktyki chorób
EO_U4	współdziałać z pracownikami jednostek systemu ratownictwa medycznego i innych podmiotów w zdarzeniach jednostkowych, mnogich, masowych i katastrofach
EO_U5	inicjować, wspierać i organizować działania społeczności lokalnej na rzecz upowszechniania zasad udzielania pierwszej pomocy
EO_U6	promować znajomość zasad udzielania pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy i medycznych czynności ratunkowych
EO_U7	planować własną aktywność edukacyjną i stale dokształcać się w celu aktualizacji wiedzy.
3. W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
Symbol efektu	Efekt ogólny
EO_KS1	aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem
EO_KS2	dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta

EO_KS3	samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw
EO_KS4	organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym
EO_KS5	dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych
EO_KS6	kierowania się dobrem pacjenta

3. Efekty uczenia się szczegółowe:

W zakresie wiedzy(absolwent zna i rozumie)				
Symbol ogólnego efektu uczenia się	Symbol szczegółowego efektu uczenia się	Opis szczegółowego efektu uczenia się dla przedmiotu	Sposób weryfikacji efektu	Symbol celu przedmiotu / celu uczenia się
EO_W2 EO_U7 EO_KS1	B.W7.	znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem	weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się	C1, C2, C3 C4, C5, C6 C7, C8, C9
EO_W2 EO_U7 EO_KS1	B.W19.	zasady komunikacji w sytuacjach typowych dla wykonywania zawodu ratownika medycznego	odbywa się w formie odpowiedzi ustnej lub przygotowania i wygłoszenia prezentacji lub zaliczenia pisemnego	C1, C2, C3 C4, C5, C6 C7, C8, C9
W zakresie umiejętności (absolwent potrafi)				
Symbol ogólnego efektu uczenia się	Symbol szczegółowego efektu uczenia się	Opis szczegółowego efektu uczenia się dla przedmiotu	Sposób weryfikacji efektu	Symbol celu przedmiotu / celu uczenia się
EO_W2 EO_U7 EO_KS1	B.U11.	komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej i wsparcia	weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się odbywa się w formie	C1, C2, C3 C4, C5, C6 C7, C8, C9

			odpowiedzi ustnej lub przygotowania i wygłoszenia prezentacji lub zaliczenia pisemnego	
4. Treści programowe:				
Symbol treści programowych uczenia się	Treści programowe	Liczba godzin	Symbol szczegółowego efektu uczenia się	
Wykłady				
T_1	Podstawy teoretyczne procesu komunikowania.	1	B.W7, B.W19 EO_KS1	
T_2	Warunki skutecznej komunikacji.	1	B.W7, B.W19 EO_KS1	
T_3	Komunikowanie werbalne i mowa ciała.	1	B.W7, B.W19 EO_KS1	
T_4	Aktywne słuchanie Głos jako język komunikacji personelu i pacjenta. Emisja i higiena głosu – diagnostyka i postępowanie w zaburzeniach głosu.	1	B.W7, B.W19 EO_KS1	
T_5	Komunikacja z pacjentem z zaburzeniami słuchu (pacjent niedosłyszający, głuchota) Komunikowanie się z pacjentem niedowidzącym i niewidomym. Komunikowanie się z dzieckiem. Zespół objawów autystycznych- wyzwaniem w komunikacji z dziećmi z zaburzeniami rozwoju.	1	B.W7, B.W19 EO_KS1	
T_6	Komunikowanie się z pacjentem neurologicznym. Komunikacja z pacjentem geriatrycznym.	1	B.W7, B.W19 EO_KS1	
T_7	Komunikowanie się z pacjentem z zaburzeniami i chorobami psychicznymi. Komunikowanie się z pacjentem o niepomyślnym rokowaniu, onkologicznym itp.	1	B.W7, B.W19 EO_KS1	
T_8	Komunikowanie się z pacjentem umierającym.	1	B.W7, B.W19 EO_KS1	
	Etyczne i prawne aspekty komunikowania się ratownika z pacjentem.	1	B.W7, B.W19 EO_KS1	

T_9	Stygmatyzacja i dyskryminacja w zawodach medycznych. Zjawisko mowy nienawiści.	1	B.W7, B.W19 EO_KS1
T_10	Zasady komunikacji z pacjentem odmiennym kulturowo.	1	B.W7, B.W19 EO_KS1
Ćwiczenia			
Symbol treści programowych uczenia się	Treści programowe	Liczba godzin	Symbol szczegółowego efektu uczenia się
T_1	Komunikacja z pacjentem z zaburzeniami słuchu (pacjent niedosłyszający, głuchota) Komunikowanie się z pacjentem niedowidzącym i niewidomym. Komunikowanie się z dzieckiem. Zespół objawów autystycznych- wyzwaniem w komunikacji z dziećmi z zaburzeniami rozwoju.	6	B.U11 EO_KS1
T_2	Komunikacja z pacjentem z zaburzeniami słuchu (pacjent niedosłyszający, głuchota) Komunikowanie się z pacjentem niedowidzącym i niewidomym. Komunikowanie się z dzieckiem. Zespół objawów autystycznych- wyzwaniem w komunikacji z dziećmi z zaburzeniami rozwoju.	6	B.U11 EO_KS1
T_3	Komunikowanie się z pacjentem neurologicznym. Komunikacja z pacjentem geriatrycznym.	6	B.U11 EO_KS1
T_4	Komunikowanie się z pacjentem z zaburzeniami i chorobami psychicznymi. Komunikowanie się z pacjentem o niepomyślnym rokowaniu, onkologicznym itp.	6	B.U11 EO_KS1
T_5	Komunikowanie się z pacjentem umierającym.	2	B.U11 EO_KS1
T_6	Zasady komunikacji z pacjentem odmiennym kulturowo.	4	B.U11 EO_KS1
* treści zajęć do zrealizowania z uwzględnieniem nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.			
5.Warunki zaliczenia:			
Ocena niedostateczna (2)			
Student:			
1. nie posiada podstawowej wiedzy z zakresu treści objętych przedmiotem,			

2. nie potrafi ocenić przydatności podstawowych metod, narzędzi lub procedur omawianych w ramach zajęć,
3. nie potrafi przedstawić podstawowych umiejętności ani sposobu rozwiązania omawianych zagadnień,
4. nie wykazuje umiejętności krytycznej oceny swojej wiedzy i podejmowanych decyzji,
5. odpowiedź ustna jest niepoprawna, niespójna lub uniemożliwia ocenę osiągnięcia efektów kształcenia.

Ocena dostateczna (3)

Student:

1. posiada podstawową, choć nieprecyzyjną wiedzę z zakresu treści objętych przedmiotem,
2. potrafi w ograniczonym stopniu i z błędami ocenić przydatność omawianych metod, narzędzi lub procedur,
3. potrafi zaprezentować podstawowe umiejętności i sposób rozwiązania zagadnień, choć z widocznymi brakami,
4. wykazuje minimalną umiejętność krytycznej oceny swojej wiedzy i działań,
5. odpowiedź ustna jest poprawna w zakresie minimum programowego, lecz niepełna lub fragmentaryczna.

Ocena ponad dostateczna (3+)

Student:

1. posiada wiedzę na poziomie dostatecznym, prezentując ją w sposób bardziej uporządkowany i pewny,
2. potrafi ocenić przydatność omawianych metod, narzędzi lub procedur z mniejszą liczbą błędów niż na poziomie dostatecznym,
3. potrafi zaprezentować podstawowe umiejętności i sposób rozwiązania zagadnień w sposób bardziej kompletny,
4. wykazuje rosnącą umiejętność krytycznej oceny swojej wiedzy i działań,
5. odpowiedź ustna jest w większości poprawna, choć nadal nie w pełni rozwinięta.

Ocena dobra (4)

Student:

1. posiada dobrą, choć nie w pełni precyzyjną wiedzę dotyczącą treści objętych przedmiotem,
2. potrafi dobrze, choć nie bezbłędnie ocenić przydatność omawianych metod, narzędzi lub procedur,
3. potrafi poprawnie zaprezentować wymagane umiejętności oraz sposób rozwiązania zagadnień,
4. wykazuje dobrą, choć nie w pełni rozwiniętą umiejętność krytycznej oceny swojej wiedzy i podejmowanych decyzji,
5. odpowiedź ustna jest logiczna, spójna i w większości poprawna.

Ocena ponad dobra (4+)

Student:

1. posiada wiedzę wyraźnie powyżej poziomu dobrego, prezentując ją w sposób uporządkowany i pewny,

<ol style="list-style-type: none"> 2. potrafi trafnie ocenić przydatność omawianych metod, narzędzi lub procedur, popełniając jedynie nieliczne drobne błędy, 3. potrafi zaprezentować wymagane umiejętności oraz sposób rozwiązania zagadnień w sposób niemal pełny, 4. wykazuje dobrze rozwiniętą umiejętność krytycznej oceny swojej wiedzy i decyzji, 5. odpowiedź ustna jest merytoryczna, spójna i w dużej mierze wyczerpująca. <p>Ocena bardzo dobra (5)</p> <p>Student:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. posiada bardzo dobrą i precyzyjną wiedzę dotyczącą treści objętych przedmiotem, 2. potrafi trafnie i w pełni uzasadnić ocenę przydatności omawianych metod, narzędzi lub procedur, 3. potrafi bardzo dobrze zaprezentować wymagane umiejętności oraz sposób rozwiązania zagadnień, 4. wykazuje wysoką umiejętność krytycznej oceny swojej wiedzy, decyzji i działań, 5. odpowiedź ustna jest pełna, uporządkowana, merytoryczna i zgodna z aktualnymi standardami. <p>Ocena bardzo dobra - 91%-100% znakomita wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne</p> <p>Ocena ponad dobra - 84%-90% ponad dobra wiedza , umiejętności i kompetencje społeczne</p> <p>Ocena dobra – 75%-83% dobra wiedza , umiejętności i kompetencje społeczne</p> <p>Ocena dostateczna plus (dość dobry) – 69%-74%– dostateczna wiedza umiejętności i kompetencje społeczne</p> <p>Ocena dostateczna - 60%-68% dostateczna wiedza umiejętności i kompetencje społeczne</p> <p>Ocena niedostateczna - poniżej 60 % niezadowalająca wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne</p>
6. Metody prowadzenia zajęć:
<p>Wykład: Wykłady multimedialne, techniki interaktywne, prelekcje, seminaria, fantomy.</p> <p>Ćwiczenia: Wykłady multimedialne, ćwiczenia praktyczne, techniki interaktywne, fantomy, diagnostyka obrazowa, analiza przypadków, praca w grupach.</p>
7. Literatura (podajemy wyłącznie pozycje do przeczytania przez studentów a <u>nie</u> wykorzystywane przez wykładowcę)
Literatura obowiązkowa:
<ol style="list-style-type: none"> 1. Knapp H., Komunikacja w terapii. PWN, Warszawa 2009. 2. Kwiatkowska A., Krajewska-Kułak E., Panek W., Komunikowanie interpersonalne w pielęgniarstwie. Wyd. Czelej, Lublin 2003. 3. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T., Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego. Wyd. UMCS, Lublin 2015
Literatura zalecana:

1. Grzesiuk L., Studia nad komunikacją interpersonalną. Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 1994.
2. Nęcki Z., Komunikowanie interpersonalne. Wyd. Ossolineum, Wrocław 1992.
3. Wilczek-Rużyczka E., Empatia i jej rozwój u osób pomagających. Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2002.
4. Wilczek-Rużyczka E.: Komunikowanie się z chorym psychicznie. Wyd. Czelej, Lublin 2007.
5. Morreale S.P., Spiltzberg B.H., Barge J.K. (2008) Komunikacja między ludźmi, Warszawa PWN
6. Stewart, J. (2003) Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej, Warszawa, PWN

8. Kalkulacja ECTS – proponowana:
(na podstawie poniższego przykładu)

Forma aktywności/obciążenie studenta	Godziny na realizację	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Godziny zajęć (wg planu studiów) z wykładowcą	40	40
Praca własna studenta	10	10
Suma godzin	50	
Liczba punktów ECTS wykłady	0,4	
Liczba punktów ECTS ćwiczenia	1,2	
Liczba punktów ECTS praca własna studenta	0,4	
Suma punktów ECTS	2	

Niniejszy dokument jest własnością Poznańskiej Akademii Medycznej Nauk Stosowanych im. Księcia Mieszka I i nie może być kopiowany, przetwarzany, publikowany, przegrywany, przesyłany pocztą, przekazywany, rozpowszechniany lub dystrybuowany w inny sposób. Dokument podlega ochronie wynikającej z ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.